

Az örökség továbbgondolása

Egri István méltatása

Nagy Emőke

Az Egri családot az Ars Sacra Claudiopolitana Egyházművészeti Kiállítótér kurátoraként ismertem meg hét évvel ezelőtt. Már az első közös kiállításaink alkalmával megérintett a család tagjait jellemző mély elköteleződés az üvegművészet iránt. A közös munkák során mindig érezhető volt a szakmai alázat, a pontosság és az a fajta odaadás, amely csak az igazi mesterek sajátja.

Egri István 1963-ban született Kolozsváron, képzőművész családban. Édesapja, Egri László üveg- és festőművész, édesanyja,

Nagy Enikő zománc- és festőművész, testvére, András szintén az üvegművészet területén alkot. Mondhatnánk, hogy természetes volt e családban a művészet iránti érdeklődés és a pályaválasztás lehetősége. István azonban saját útját kereste. Bár gyermekkorától jól rajzolt, szülei ösztönzésére kezdetben a mérnöki pálya felé orientálódott. A kolozsvári szakiskolában mechanikát és optikát tanult, majd érettségi után több évig üvegfúvóként dolgozott – e tapasztalat későbbi művészi munkájában is sokat jelentett.

A katonaság nehéz évei alatt, olvasmányai és élményei hatására szilárdult meg benne a döntés, hogy a művészet útját választja.

Hazatérése után felvételizett a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Egyetem ipari formatervezés szakára, majd a rendszerváltást követően a budapesti Magyar Iparművészeti Főiskola üveg szakán diplomázott, Bohus Zoltán és Horváth Márton művészek irányítása mellett.

„Nekünk, designereknek ki kell fordítanunk a sarkukból a dolgokat, és új ösvényeket kell keresnünk”

– vallja Egri István, aki kanyargós úton jutott el a családi örökségnek számító üvegművészethez, hogy végül önálló műhelyben, művészi szinten művelje. 1995-ben alapította festett üveg műhelyét, és azóta is Kolozsváron él és alkot. Számtalan restaurációs és tervezői munkában vett részt templomok, középületek és magánvillák építészeti üvegeinek megalkotásában itthon és külföldön.

Művészetét az organikus szemlélet hatja át: munkáiban a természet formanyelve, a fény és az anyag kölcsönhatása jelenik meg. Számára az üveg nem pusztán anyag, hanem élő, lélegző kifejezési mód, amelyben a forma és a tér harmóniája természetesen alakul ki. Saját bevallása szerint művészetére Friedensreich Hundertwasser, Antoni Gaudí, valamint a hazai mesterek közül Kós Károly és Makovecz Imre munkássága gyakorolt hatást. Ennek inspirációja felismerhető például a Grand Hotel Bálványos impozáns ablakain és térformáin is.

Ahogy a családi örökséget továbbgondolja és új irányokba vezeti, úgy teremti meg saját művészi világát: az üveg számára nem csupán eszköz, hanem életfilozófia.

Művészete nemcsak a térben, hanem az emberekben is fényt gyújt.

Méltán illeti meg tehát az elismerés és a szakma megbecsülése az Erdélyi Magyar Kortárs Kultúráért Díj által.

Szeretettel és tisztelettel gratulálok e rangos elismeréshez, István!

